

Az előadás a BSc Kombinatorika kurzus folytatása. Sokszor vissza kell utalnunk, fel kell idéznünk ott elhangzott fogalmakat, összefüggéseket. Az ilyen „emlékeztető” rendszeresen megszakítják az előadást.

Emlékeztető. Idézzünk fel néhány fontos gráfelméleti fogalmat. *Gráfnak* nevezzük azokat a (V, E, I) hármasokat, ahol V és E tetszőleges diszjunkt halmazok, $I \subseteq V \times E$ illeszkedési reláció. A V halmazt a gráf *csúcshalmazának*, E -t *élhalmaznak* nevezzük. Azt mondjuk, hogy a v csúcs illeszkedik az e élre, ha $(v, e) \in I$. Az illeszkedési reláció olyan, hogy minden élre egy vagy két csúcs illeszkedik.

Az egy csúcsra illeszedő éleket *hurokéleknek* nevezzük. Ha e_1 és e_2 olyanok, hogy ugyanazon csúcs(ok)ra illeszkednek, őket *párhuzamos éleknek* nevezzük. Az olyan gráfokat, amelyek nem tartalmaznak hurokért és párhuzamos éleket, *egyszerű gráfoknak* hívjuk.

Egy csúcs *fokán* a csúcsra illeszkedő él számát értjük, úgy számolva, hogy minden hurokért kétszer illeszkedik egyetlen pontra.

1. Fokszámsorozatok

Definíció. A $d_1, \dots, d_n$ számsorozatot a G gráf fokszámsorozatának nevezzük, ha G fokainak nemcsökkenő sorozata. Speciálisan $n = |V|$, $d_1 \leq \dots \leq d_n$ teljesül.

Megjegyezzük, hogy a fokszámsorozatból a gráf élszáma is kiolvasható az $|E| = \frac{\sum_{i=1}^n d_i}{2}$ összefüggés alapján.

A témakör alapkérdése a következő: adott $\{d_i\}_{i=1}^n$ számsorozat mikor lesz valamely G gráf fokszámsorozata? (Ekkor azt mondjuk, hogy a sorozatot realizálja a G gráf.) Amennyiben G -re semmilyen kikötést nem teszünk, a válasz egyszerű.

1. Állítás. A $\{d_i\}_{i=1}^n$ számsorozat pontosan akkor realizálható, ha $\sum_{i=1}^n d_i$ páros.

Az egyszerű bizonyítás (ami egy gyakorló feladat) a hurokélek lehetőségét erősen kihasználja.

★

Természetesen adódik a kérdés, hogy mi a helyzet, ha hurokéleket nem engedünk meg. Vagy általában: Mikor realizálható természetes számok egy adott sorozata egy speciális feltételekkel rendelkező gráffal? A következőkben ilyen kérdéseket vizsgálunk.

2. Tétel. A $\{d_i\}_{i=1}^n$ számsorozat pontosan akkor realizálható hurokél nélküli gráffal, ha

1. $\sum_{i=1}^n d_i$ páros, és
2. $d_n \leq d_1 + \dots + d_{n-1}$.

Bizonyítás. Először tegyük fel, hogy $\{d_i\}_{i=1}^n$ realizálható hurokél nélkül. Ekkor az 1. feltételről láttuk, hogy teljesül. A 2. feltételhez tekintsük a realizáló gráf d_n -hez tartozó csúcsát, ez d_n élre illeszkedik. Másrészt az összes többi csúcs összesen $d_1 + \dots + d_{n-1}$ élre illeszkedik. A hurokélek kizárása miatt az előbbi csúcson átmenő élek mind illeszkednek egy másik csúcsra is, tehát legfeljebb $d_1 + \dots + d_{n-1}$ van belőlük. Ebből a 2. feltétel adódik.

A másik irányt ismét $\sum_{i=1}^n d_i$ szerinti teljes indukcióval bizonyítjuk. Először tekintsük az elfajuló eseteket: ha $d_n \leq 1$, akkor az állítás könnyen látható (fokszámsorozatunk egy párosítással realizálható). Ha $n = 2$, akkor a 2. feltételből $d_1 = d_2$ adódik, így a két csúcs között d_1 darab párhuzamos élt tartalmazó gráf realizálja a sorozatot. A továbbiakban így feltesszük, hogy $n \geq 3$ és $d_n \geq 2$.

A $\sum_{i=1}^n d_i = 0$ esetet ismét realizálja az n pontú, üres élhalmazú gráf. Tegyük fel, hogy $\sum_{i=1}^n d_i \leq m - 1$ -re teljesül az állítás, és tekintsük $\sum_{i=1}^n d_i = m$ -et. Az indukciós lépést két esetre bontjuk:

- (a) $d_{n-2} \leq d_n$
- (b) $d_{n-2} = d_{n-1} = d_n$

Mindkét esetben a $d_1, \dots, d_{n-2}, d_{n-1} - 1, d_n - 1$ számsorozatból képzett nemcsökkenő sorozatot fogjuk realizálni. Azt állítjuk, hogy ez teljesíti a 2. feltételt, így alkalmazható rá az indukciós feltevés. Valóban, az (a) esetben d_n még mindig maximális elem a sorozatban, és $d_n - 1 \leq d_1 + \dots + d_{n-1} - 1$ fennáll. A (b) esetben a legnagyobb elem d_{n-2} , így $d_{n-2} \leq d_1 + \dots + d_{n-3} + d_{n-1} + d_n - 2$ a bizonyítandó egyenlőség, de mivel $d_n \geq 2$, így már az erősebb $d_{n-2} \leq d_{n-1} + d_n - 2$ egyenlőtlenség is teljesül. A fenti sorozatot realizáló gráfhoz egy élt illesztve a d_{n-1}, d_n -hez tartozó csúcsokra megkapjuk az eredeti számsorozatot realizáló gráfot. ■

Megjegyezzük, hogy az indukciós bizonyításból könnyen kiolvasható egy rekurzív algoritmus, amely az adott feltételeknek elegettevő sorozathoz egy megfelelő realizáló gráfot konstruál.

3. Lemma. Ha a $\{d_i\}_{i=1}^n$ számsorozat realizálható egyszerű gráffal, akkor van olyan realizáló egyszerű gráf, amely csúcsai $v_1, \dots, v_n$, ahol $d_i = d(v_i)$, és a v_n csúcs szomszédai pontosan a $v_{n-1}, v_{n-2}, \dots, v_{n-d_n}$ csúcsok (speciálisan $d_n < n$).

A lemma előtt nézzük meg egy következményét.

4. Következmény (V. Havel és S. Hakimi tétele). $\{d_i\}_{i=1}^n$ akkor és csak akkor realizálható egyszerű gráffal, ha

$$d_1, \dots, d_{n-d_n-1}, d_{n-d_n} - 1, d_{n-d_{n+1}} - 1, \dots, d_{n-1} - 1$$

és.

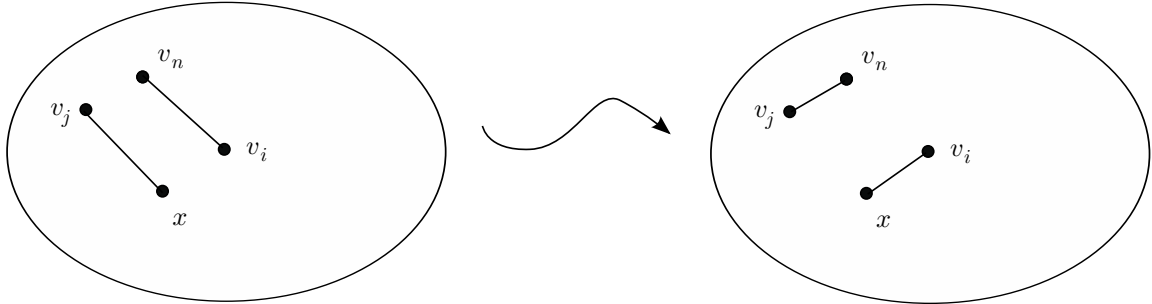
A következmény egyszerűen adódik az előbbi lemmából, hiszen ha vesszük azt a $\{d_i\}_{i=1}^n$ -t realizáló gráfot, amelyben v_n a d_n további legnagyobb indexű csúccsal szomszédos, akkor a v_n csúcsot elhagyva olyan gráfot kapunk, amely éppen a fenti fokszámsorozatot realizálja. Az állítás megfordítása a lemma nélkül is egyszerű.

Vegyük észre, hogy így a következmény által rekurzív algoritmust (Havel—Hakimi-algoritmus) kaptunk a realizálásra.

Lemma bizonyítása. Legyen G olyan realizáló gráf, amelyre $d(v_i) = d_i$ és v_n szomszédainak indexösszege maximális. Azt állítjuk, hogy ez a gráf olyan, amelyet a lemma állít.

Indirekt úton tegyük fel, hogy nem, azaz létezik $i < j$ úgy, hogy v_n szomszédos v_i -vel, de nem szomszédos v_j -vel. v_i -nek egy szomszédja tisztázott (v_n), $d_i - 1$ másiktól még nem tudunk semmit. v_j -nek van d_j „tisztázatlan” szomszédja. Nyilván $d_i - 1 \leq d_j - 1 < d_j$. Ez csak úgy lehet, ha van egy olyan x csúcs, amely v_j -vel szomszédos, de v_i -vel nem.

Képezzük G -ből a $\tilde{G}$ gráfot úgy, hogy a (v_i, v_n) és (v_j, x) éleket elhagyjuk G -ből, majd hozzávesszük a (v_i, x) és (v_j, v_n) éleket.

Így a gráf egyszerű maradt és fokszámsorozata sem változott, viszont $\tilde{G}$ -ben megint csak $j - i$ -vel nagyobb v_n szomszédainak indexösszege, így G -ben nem lehetett maximális. ■

Emlékeztető. Fa, ághajtás operáció.

5. Tétel. Tegyük fel, hogy $n \geq 2$. Ekkor a $\{d_i\}_{i=1}^n$ sorozat pontosan akkor realizálható fával, ha $\sum_{i=1}^n d_i = 2n - 2$ és $d_1 > 0$ teljesül.

Bizonyítás. A feltételek szükségessége könnyen adódik, hiszen bármely fa összefüggő, így $d_1 > 0$, másrészt egy n -pontú fának $n - 1$ éle van, így $\frac{\sum_{i=1}^n d_i}{2} = |E| = n - 1$ is fennáll.

Az elégségesség bizonyítása n szerinti teljes indukcióval történik. Ha $n = 2$, akkor a feltételek miatt $d_1 = d_2 = 1$, és ezt realizálja a kétpontú, egy élt tartalmazó gráf. Tegyük fel, hogy $n - 1$ csúcsra igaz az állítás, és $n \geq 3$. Ekkor egyszerű számolással $1 < \frac{\sum_{i=1}^n d_i}{n} < 2$ adódik, és persze $d_1 \leq \frac{\sum_{i=1}^n d_i}{n}$ és $d_n \geq \frac{\sum_{i=1}^n d_i}{n}$ teljesül. Ebből $d_1 = 1$, és $d_n \geq 2$ adódnak, hiszen a fokszámok egészek. Így a $d_2, d_3, \dots, d_n - 1$ sorozat rendezésével kapott számsorozat is teljesíti a tételbeli feltételeket, tehát az indukciós feltevés szerint fával realizálható. Ebből a fából megkapható az eredeti fokszámsorozathoz tartozó fagráf egy, a d_n -hez tartozó csúcsból történő ághajtással. ■